

Métropole Orthodoxe Roumaine d'Europe Occidentale et Méridionale-851
Site : www.mitropolia.eu

Doyenné Orthodoxe Roumain de France

Union Diocésaine Orthodoxe : Association culturelle n°3/07320
1, boulevard du Général Leclerc 91470 Limours Tél : 01 64 91 59 24. F : 01 64 91 26 83.
Courriel : doyenne.france@mitropolia.eu

DIMANCHES ET FETES

n° 851

Dimanche 16 février 2020. 2ème du Triode. Le Fils Prodigue, t. 2, exap.2.

Saint Pamphile et ses compagnons martyrs ; st Tigride, prêtre à Clermont ; st Siméon de Metz ; st Armentaire d'Antibes

Tropaire de la Résurrection, t. 2 : Lorsque Tu es descendu vers la mort, immortelle Vie, / l'enfer fut renversé par la splendeur de ta divinité ; // et, lorsque Tu ressuscitas les morts qui gisaient au fond du tombeau, / tous les anges dans les cieux se mirent à chanter : Gloire à toi, Source de vie, ô Christ notre Dieu !!!

Troparul Învierii, Glas 2: Când Te-ai pogorât la moarte, Cea ce ești Viața cea fără-de-moarte, atuncea iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și când ai înviat pe cei morți din cele de desubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Tropaires de l'église. Gloire... Kondakion de l'église. Et maintenant et toujours et dans les siècles des siècles !

Kondakion du Triode, t. 3 : De la gloire paternelle je me suis arraché dans ma folie ; + dans les maux j'ai dilapidé la richesse que Tu m'avais donnée. // Aussi vers toi je crie de la voix du débauché: « J'ai péché contre toi, ô Père miséricordieux ! Accueille-moi dans ma conversion et traite-moi comme l'un de tes salariés ! »//

Prokimenon dominical, t. 2 : Le Seigneur est ma force et mon chant/ et Il s'est fait mon salut. // V : Le Seigneur m'a purifié et purifié encore pour m'éduquer, mais Il ne m'a pas livré à la mort.

Épître du Triode : 1 Corinthiens 6, 12-20.

Frères, j'ai toute liberté, mais tout n'est pas utile. J'ai toute liberté, mais, moi, je ne laisserai rien avoir pouvoir sur moi ! La nourriture est pour le ventre, le ventre pour la nourriture, et Dieu abolira l'un et l'autre. Mais le corps n'est pas pour la débauche : il est pour le Seigneur, et le Seigneur est pour le corps. Et Dieu qui a ressuscité le Seigneur, nous ressuscitera nous aussi par sa puissance. Ne savez-vous pas que vos corps sont des membres du Christ ? Vais-je donc prendre les membres du Christ pour en faire les membres d'une débauchée ? En aucun cas ! Ou bien ne savez-vous pas que celui s'unit à la débauchée ne fait avec elle qu'un seul corps ? Car il est dit : « Les deux ne feront qu'une seule chair. » Mais celui qui s'unit au Seigneur n'est avec lui qu'un seul esprit. Fuyez la débauche ! Tous les péchés que l'être humain peut commettre sont extérieurs à son corps ; mais le débauché pêche contre son propre corps. Ne savez-vous pas que votre corps est le temple de l'Esprit saint, qui est en vous et que vous tenez de Dieu ? Vous ne vous appartenez pas, car vous avez été rachetés très cher : glorifiez donc Dieu dans votre corps et dans votre esprit, qui appartiennent à Dieu!

Fraților, toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sînt de folos. Toate îmi sînt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva. Bucatele sînt pentru pînțece și pînțecele pentru bucate și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu e pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup. Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi prin puterea Sa. Au nu știți că trupurile voastre sînt mădulele lui Hristos ? Luînd deci mădulele lui Hristos le voi face mădulele unei desfrânate ? Nicidecum ! Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrînată este un singur trup cu ea ? Căci vor fi – zice Scriptura – cei doi un singur trup. Iar cel ce alipește de Domnul este un duh cu El. Fugiți de desfrânare ! Orice păcate pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrînării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfînt care este în voi, pe care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sînteți al voștri ? Căci ați fost cumpărați cu preț ! Slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sînt ale lui Dumnezeu.

Alléluia dominical, t. 2 : Que le Seigneur t'exauce au jour de la tribulation ! Que le Nom du Dieu de Jacob te protège !
V : Seigneur, sauve le Roi, et exauce-nous, le jour où nous t'invoquerons !

Évangile du Triode (n. trad.) : Luc 15, 11-32.

En ce temps-là, Jésus dit la parabole suivante. Un père avait deux fils et le plus jeune lui dit : « Père, donne-moi la part qui me revient de notre fortune. » Et le père partagea les ressources entre eux. Peu de jours après, le plus jeune fils, ayant tout rassemblé, partit pour un pays lointain et, là, il dissipa sa fortune, menant une vie de perdition. Lorsqu'il eut tout dépensé, une cruelle famine toucha ce pays et il commença à être dans le dénuement. Il alla donc s'engager auprès d'un des habitants de ce pays qui l'envoya garder les porcs dans ses champs. Il aurait bien voulu se remplir le ventre des caroubes que mangeaient les porcs, et personne ne lui en donnait. Entrant en lui-même, il dit : « Tant de salariés de mon père ont du pain en abondance et moi, ici, je meurs de faim ! Je vais me lever, j'irai vers mon père et je lui dirai : ' Père, j'ai péché contre le ciel et devant toi ; je ne suis plus digne d'être appelé ton fils ; traite-moi comme un de tes salariés.' » Il se leva et alla vers son père. Comme il était encore loin, son père le vit et fut saisi de miséricorde ; il courut se jeter au cou de son fils et l'embrassa tendrement. Le fils lui dit : « Père, j'ai péché contre le ciel et devant toi, je ne suis plus digne d'être appelé ton fils. » Mais le père dit à ses esclaves : « Vite, apportez le vêtement le plus beau, et revêtez-l'en ; mettez-lui un anneau à la main et des chaussures aux pieds ! Amenez le veau gras, tuez-le, mangeons et réjouissons-nous ! Mon fils que voici était mort, et il est vivant ; il était perdu et il est retrouvé ! » Et ils se mirent à se réjouir. Son fils aîné était aux champs : comme il approchait de la maison, il entendit jouer des danses ; il appela un des serviteurs et lui demanda ce qui se passait. Celui-ci lui dit : « Ton frère est là, et ton père a tué le veau gras parce qu'il l'a recouvré en bonne santé. » Le fils aîné se mit en colère et ne voulait pas entrer. Mais, son père sortit pour l'en prier. Il répondit à son père : « Voilà tant d'années que je te sers comme un esclave sans jamais transgresser un seul de tes commandements, et tu ne m'as jamais donné un chevreau pour me réjouir avec mes amis ; et quand ton fils que voilà revient, après avoir dévoré tes ressources avec des débauchées, tu tues pour lui le veau gras ! » Son père lui dit : « Mon enfant, tu es toujours avec moi et tout ce qui est à moi est à toi, mais il fallait se réjouir et rendre grâce, car ton frère que voici était mort et il est vivant ; il était perdu et il est retrouvé ! »

În vremea aceea a zis Domnul : Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tînăr dintre ei tatălui său : Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tînăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo si-a risipit averea, trăind în desfrânări. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii. Și dorea să-și sature pânțelele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine a zis : Cîți argați ai tatălui meu sînt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame ! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune : Tată, am greșit la cer și înaintea ta ; nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumașul lui și l-a sărutat. Și i-a zis fiul : Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale : Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui ; și aduceți vițelul cel îngrășat și-l junghiați și, mâncând, să ne veselim ! Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit i s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Și, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a spus : Fratele tău a venit, și tatăl tău a junghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre ; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său : Iată de atîția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrănatele, ai junghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis : Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele tale sînt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat !